

NIEUWSBRIEF nr. 48 / Mei 2016

We schrijven alweer mei, het is lente, volgens de kalender althans, nu het weer nog.

Begin dit jaar hebben we besloten om, ondanks de nog steeds onzekere financiële zaken rond om de zorg, wederom iemand aan te nemen voor de groepsbegeleiding. Hij stelt zich wat verder in deze nieuwsbrief voor.

Stelt u voor, je bent net 18 geworden en hebt een duidelijke hulpvraag. Je wilt graag bij Bernisser Hands de zorg en begeleiding ontvangen die je nodig hebt, het past volgens jouw het beste bij je. Je bent intussen afhankelijk van WMO en woont in een naburige gemeente, dan heb je een probleem.

Je gaat in een langdurig traject in; het kan zomaar 4-5 maanden duren voordat je dossier in behandeling genomen wordt. Maar dan heb je nu geen zekerheid of je dossier goedgekeurd gaat worden.

Je moet dan misschien naar een andere omgeving van wonen/begeleiding gaan uitkijken. Het gezin van herkomst loopt al op z'n tenen, of je behandeling is klaar en je houdt een behandelplek bezet en het duurt maar en het duurt maar.

Voor Bernisser Hands is een kamer vrijhouden zonder inkomsten niet te doen.

Wat ons betreft een aanklacht naar de decentralisatie zorg, regelarme zorg? Er moet veel meer geregeld worden dan voorheen, de trajecten zijn steeds langer, de bureaucratie ten top. Wie is de dupe? Juist, de zorgvrager, en dat mag niet de bedoeling zijn!

Vervelend is de regeling dat je als zorg aanbieder vooraf moet indienen wat je denkt te gaan doen voor het komende jaar. Wanneer je dan dus wisselingen van bewoners hebt, kan het zomaar gebeuren dat je aan het bestedingsplafond zit. Gelukkig is de relatie met de ambtenaren van de gemeente Nissewaard goed en zij proberen waar mogelijk mee te denken, echter zijn ook zij aan regels gebonden.

Dan nu maar iets positiefs, we breiden onze diensten verder uit. Eén van de jongens is zover gegroeid, dat hij meer zelfstandigheid aan kan en dus met begeleiding een eigen appartement mag gaan betrekken. Geweldig voor hem en tot grote blijdschap van ouders en met oprechte dank aan de woonstichting "De Zes Kernen" voor hun zeer prettige medewerking.

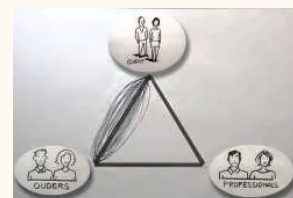

Hij wordt nummer twee die we zo gaan begeleiden. Kijk, dat vinden wij participeren in de maatschappij. Dit zijn van die lichtpuntjes waar we het voor doen, Minder

kosten voor de maatschappij en meer zorg in eigen omgeving, want dat is toch de bedoeling meneer van Rijn? We hopen dat er in de loop van het jaar nog een bewoner door mag groeien en een plekje voor zichzelf mag betrekken, hij werkt er hard aan. Zo krijgen we dit jaar wat doorstroming en dat is goed.

Lieke werkt als oproep begeleiding alweer een poosje bij ons, ze studeert HBO en doet haar afstuderen bij ons. We hebben haar de opdracht gegeven te onderzoeken welke basis competenties iemand zou moeten hebben om zelfstandig (eventueel met begeleiding) te gaan wonen. Hiervoor hebben we ADL (Algemene Dagelijkse Levensbehoefte) lijsten. De lijsten zijn verdeeld in clusters, ieder cluster is gericht op bepaalde competenties, Lieke onderzoekt nu hoeveel procent van elk cluster iemand minimaal zou moeten scoren om de kans op succes zo groot mogelijk te maken. We zijn benieuwd wat het onderzoek gaat opleveren.

Meldde we vorige nieuwsbrief dat we de cursus driehoekskunde gingen volgen, nu zitten we er midden in. Een echte aanrader voor de mensen die begeleiding bieden. Het maakt ons een stuk bewuster over de positie die we als begeleider hebben.

Hoewel we de cursus doen, zal het nog wel even duren voor we het allemaal "eigen" hebben gemaakt, voorlopig zijn nog een paar interviews. We waren al goed op weg en zetten nu de puntjes op de i.

We hebben gespaard en dat spaargeld hebben we uitgegeven aan een nieuwe (tweedehandse) bus. Het was hard nodig, bij de oude bus zaten behoorlijk wat kosten aan te komen, waardoor vervanging de best optie bleek.

Er komt geen reclame op de bus te staan, in een bewonersoverleg gaven de bewoners aan hier een hekel aan te hebben, ze vonden het stigmatiserend, hier geven we dus gehoor aan.

Dan stelt Erik zich nu aan jullie voor;

Mijn naam is Erik Speelman en ik ben 25 jaar jong. Ik werk sinds half maart bij Bernisser Hands. Hiervoor werkte ik voor ProfilaZorg op een woonvoorziening in Barendrecht.

Ik begeleidde toen o.a. mensen met een verstandelijke beperking. Dit heb ik een jaar gedaan, totdat ik Ed ontmoette op de kwaliteitsdag van ProfilaZorg. We hadden goede gesprekken en hebben die dag samen opgetrokken. Later, toen het jaar 2016 was aangebroken, had Ed mij gevraagd of ik geïnteresseerd was om bij hun te komen werken. En zo is het balletje gaan rollen.

Het is allereerst mijn passie dat mensen door mij Jezus werkzaam zien en ten tweede dat ze een visie ontwikkelen voor de toekomst. Ik zie graag dat mensen zich ontwikkelen, vooruit gaan, verder komen in het leven.

Het geeft mij energie als mensen iets bereiken waarin ik hen heb mogen ondersteunen en begeleiden. Dit is zelfs een voorrecht en daar ben ik dankbaar voor.

Het is mijn doel om zoveel mogelijk te leren op Bernisser Hands en om de jongens die er wonen te motiveren en te inspireren voor de toekomst.

Toen we vorig jaar voor het eerst de bosjes en struiken gingen snoeien, was de vraag, waar laten we al dat snoeihout? Vrijwilliger Hans de Boer wist wel raad, we maken "rillen" tussen de bomen, dan komen er vast dieren in, egeltjes, vogels, kikkers, een bont verzameling is welkom. Dit jaar hebben we voor het eerst een egel gezien, die zich direct weer verstopte in zijn holletje. We zijn benieuwd of we nog meer buurtjes krijgen.

HKZ audit, oei een opmerking en een feit. Nu is een opmerking op zich iets waar je rekening mee houdt, maar een feit is wat anders, een feit wil zeggen dat je serieus iets niet in orde hebt. Het had te maken met verantwoordelijkheden en herleiding. Nou dat was even hard werken, want er hangt een tijdslimiet aan. Gelukkig was er al wat onderzoek gedaan en hadden we al wat maatregelen getroffen, naar bleek niet voldoende.

Ellen en Ria hebben de studie op het onderwerp verder uitgediept, bij andere zorgverleners en leveranciers geïnformeerd en de nodige acties ondernomen. De auditor heeft alles nogmaals herzien en alsnog een positief advies gegeven. Kortom, we zijn en blijven HKZ gecertificeerd.

Ook nu weer hartelijk dank voor jullie betrokkenheid in gebed en gedachten. We ervaren de steun en support als een Zegen.

Hartelijke groeten, Ed en Ria